



مایکل سورکین

ترجمہ
امیریدالہ پور

بیست دقیقہ در منہتن



فهرست

۱۱	یادداشت مترجم
۱۵	پله‌ها
۸۵	سکوی ورودی
۱۰۱	بلوک
۱۲۵	میدان واشینگتن
۱۴۵	محوطه‌ی لاگواردیا
۱۷۳	سوهو
۱۹۱	خیابان کانال
۲۰۵	تریپکا
۲۲۱	شماره‌ی ۱۴۵ خیابان هادسون
۲۳۹	مسیرهای دیگر
۲۵۵	شوخ‌ی دیرهنگام
۲۶۵	نام‌ها

یادداشت مترجم

مایکل سورکین معمار، شهرساز و منتقد برجسته‌ای در زمینه‌ی طراحی شهری است که بیش از هر چیز شهرت‌اش را مدیون پیوندی است که میان ابعاد کالبدی شهر و ساختار اجتماعی و فرهنگی آن ایجاد می‌کند. نوشته‌های او از پرمایه‌ترین و نافذترین نوشته‌های شهرسازی امریکا در سه دهه‌ی اخیر بوده و تأثیر بسزایی بر نظریه‌های اجتماعی و ادراکی طراحی گذاشته است. کتاب **بیست دقیقه در منهن**، که نخستین بار در سال ۲۰۰۹ منتشر شد، حاصل زندگی سورکین در متن شهری منهن است، با این حال، صرفاً یک یادداشت شخصی نیست. او از نوشتن خاطرات‌اش آغاز می‌کند تا شالوده‌ای ادبی — و طنزآمیز — به متن خود ببخشد و چارچوب علمی و نظری خود را بر آن بنا کند. بیست دقیقه مدتی است که سورکین از خانه تا دفتر کارش قدم می‌زند؛ کتاب حاضر به توصیف این پیاده‌روی

می‌پردازد و در دل این توصیف کیفیت‌های کالبدی و اجتماعی شهر را بازگو می‌کند. او در این باره می‌نویسد:

ایده‌ی کتاب حدود پانزده سال پیش شکل گرفت. پیاده‌روی زمان و فضای تفکر برانگیز است و حرکت هرروزه در محدوده‌ای یکسان به من فرصت داد تا در این دوره‌ی نسبتاً طولانی چیزهایی را ببینم: ساخت‌وسازها، فعالیت‌های فصلی، تغییرات زندگی تجاری، تغییرات فرهنگ و جمعیت. با اندیشیدن به رخدادهای شادمانه‌ی شهر و همین‌طور به کیفیت‌های محیط پیرامون خود، به نظرم رسید که چیزی در این باره بنویسم. صرفاً نمی‌خواستم کار عامه‌پسندی بکنم، می‌خواستم مباحثی را کنار هم بیاورم که معمولاً از هم جدا هستند: فرم، اقتصاد، جامعه‌شناسی، سیاست و زندگی شبانه‌روزی. برای مثال می‌خواستم نشان بدهم که تناسب پله‌ها چگونه به سازمان‌دهی املاک (و مسائل فراتر از آن) مرتبط می‌شود. نوشتن **بسیست دقیقه در منهن** خیلی طول کشید و شاید پنج یا شش کتاب دیگر را در خلال نوشتن آن کامل کردم. هم‌چنین در این سال‌ها از دفتر قبلی‌ام بیرون رانده شدم و مسیرم تغییر کرد. اما پیاده‌روی‌ام مثل قبل بود و در یک محله انجام می‌شد.

متون بسیاری درباره‌ی شهر و زندگی شهری نیویورک نوشته شده که از جمله مهم‌ترین آن‌ها باید به کتاب ارزشمند جین جیکوبز، **مرگ و زندگی شهرهای بزرگ امریکایی** (۱۹۶۱)، اشاره کرد؛ کتابی که **بسیست دقیقه در منهن** از آن تأثیرات فراوانی گرفته است. جیکوبز شهرساز یا معمار نبود و نظریات‌اش را فقط بر پایه‌ی زندگی در بافت شهری منهن پی ریخته بود؛ او منتقدی اجتماعی بود که آرمان حضور فعال اجتماع در کالبد شهرها را در سر داشت و کیفیت‌های حضور مردم را در خیابان‌ها و پیاده‌روها گوشزد می‌کرد. شاید بتوان گفت داستانی‌بودن کتاب سورکین نیز در پی بیان واقعی این کیفیت‌هاست. درسی که از سورکین می‌آموزیم تعامل با تمام چیزهایی است که در هم آمیخته‌اند و فضای شهرها را شکل می‌دهند. این آموزه خاستگاه‌هایی را پیش پای ما می‌گذارد تا «اصالت» شهری را که در آن‌ایم دریابیم و بتوانیم شهری را طراحی کنیم که خود را در انطباق صرف با نظریه‌ها گرفتار نمی‌کند، بلکه قادر به «مفصل‌بندی و بیان دقیق» تفاوت‌های پرشمار و درعین‌حال بدیع و تازه است.

۱۳ در پایان بر خود لازم می‌دانم تا از مسئولان نشر بان و به‌ویژه فرهاد اکبرزاده، که یاری بسیار کردند تا این کتاب به نتیجه برسد، صمیمانه سپاسگزاری کنم.